

ผลวิวัฒนาการเศรษฐกิจการเมืองกับการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศสิงคโปร์

Economic and Political Structure and Anti-Corruption in Singapore.

รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข¹

1 รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายงานการวิจัย เรื่อง เศรษฐศาสตร์การเมืองของการต่อต้านคอร์รัปชัน: กรณีศึกษาประเทศจีนและสิงคโปร์ (The Political Economy of Against Corruption: The Case Studies of China and Singapore) ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

พลวัตทางเศรษฐกิจการเมืองกับการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทยสิงคโปร์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพลวัตทางเศรษฐกิจการเมืองกับการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทยสิงคโปร์ในช่วงนายกรัฐมนตรีลี กวนยิว โก๊ะ จ๊กตง และลี เซียนลุง และผลของการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจการเมืองของการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทยสิงคโปร์ งานวิจัยนี้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการวิจัยเชิงเอกสาร และวิเคราะห์ผ่านกรอบการวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐศาสตร์การเมือง ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่า การกำหนดมาตรการ กลไก และวัฒนธรรมในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันรวมทั้งทัศนคติและพฤติกรรมของผู้คนตั้งแต่สมัยนายกรัฐมนตรีลี กวนยิว เป็นรากฐานที่สำคัญในการปรับเปลี่ยนโครงสร้าง กระบวนการ และกลไกในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันให้มีประสิทธิภาพ การดำเนินการนี้เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างชาติและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสิงคโปร์ และต่อมาในสมัยนายกรัฐมนตรีโก๊ะ จ๊กตง และลี เซียนลุง ต่างก็สืบสานการดำเนินการต่อจากลี กวนยิว อย่างเข้มข้น รวมทั้งยังมีการปรับเปลี่ยนกลไกและมาตรการต่าง ๆ ให้ทันสมัยและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ผลของความมุ่งมั่นเอาจริงเอาจัง ได้นำไปสู่การแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย สังคม และวัฒนธรรม พร้อม ๆ กัน ทำให้ประเทศไทยสิงคโปร์ได้รับการจัดอันดับเป็นประเทศที่มีความโปร่งใสเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก รวมทั้งเป็นประเทศที่มีศักยภาพในการแข่งขันสูงมาก

คำสำคัญ: การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน, สิงคโปร์, ลี กวนยิว, โก๊ะ จ๊กตง, ลี เซียนลุง

ABSTRACT

Economic and Political Structure and Anti-Corruption in Singapore.

This research aimed to study the political economy of anti-corruption in Singapore during Prime Minister Lee Kuan Yew, Goh Jok Tong and Lee Hsien Loong, and the effects of the political economic structural change of anti-corruption in Singapore. Research data collection was documentary research, an analyzed through political economy analytical framework. The research results showed that establishing the measures, mechanisms and cultures in fighting against corruption including changing in attitudes and behaviors of people since Prime Minister Lee Kuan Yew were vital foundations for the restructuring, processes and mechanisms of effective anti-corruption. show that corruption is a high-risk action. These actions were part of nation-building and economic development of Singapore. Later, in the period of Prime Minister Goh Jok Tong and Lee Hsien Loong, they continued to pursue intensive action from Lee KuanYew, including constantly modifying to keep various mechanisms and measures up to date accordance to the change. The result of earnest commitment leads to an integrated solution of economic, political, legal, social and cultural problems together. This caused Singapore is ranked as one of the world's most transparent and highly competitive advantage country.

Keywords: *Anti-Corruption, Singapore, Lee KuanYew, Goh Jok Tong, Lee Hsien Loong*

บทนำ

ประเทศสิงคโปร์ ก่อนการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคผู้นำประเทศที่นำโดย ลี กวนยิว เคยประสบปัญหาคอร์รัปชันโดยนักการเมืองและข้าราชการเป็นจำนวนมาก แต่นับตั้งแต่ที่ ลี กวนยิวชนะการเลือกตั้งในปี ค.ศ. 1959 และได้ดำรงนายกรัฐมนตรี เขาก็ได้พยายามปฏิรูปประเทศอย่างต่อเนื่องในทุกๆด้าน รวมทั้งปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน โดยการออกแบบสถาบันเพื่อเป็นเครื่องมือและกลไกในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันภายในประเทศ และแม้ผู้นำทางการเมืองของประเทศสิงคโปร์ จะเปลี่ยนจาก ลี กวนยิว เป็น โก๊ะ จ๊กตง และลี เซียนลุง บุตรชายของลี กวนยิว ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในปัจจุบัน ความพยายามจัดการกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ก็ยังคงดำรงอยู่อย่างเอาจริงเอาจัง จนสิงคโปร์ได้กลายเป็นประเทศที่ติดอันดับประเทศที่มีความโปร่งใสมากที่สุดในโลก

ความต่อเนื่องของนโยบาย การกำหนดโครงสร้างกลไกและปรับแก้มาตรการต่าง ๆ เพื่อต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันได้นำไปสู่การตั้งคำถามถึงเงื่อนไขเชิงเศรษฐกิจการเมืองว่ามีความสัมพันธ์กับการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันหรือไม่ เพราะในเบื้องต้นพบว่า โครงสร้างและกลไกในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันมีการปรับเปลี่ยนอยู่เสมอในลักษณะที่เป็นการปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัยและรูปแบบของการคอร์รัปชันที่ปรับเปลี่ยนไป ขณะเดียวกันบทบาทของผู้นำในการแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชันที่เห็นได้ชัดเจนนโยบายและการปรับเปลี่ยนกลไกกระบวนการในการต่อต้านและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ก็สะท้อนผ่านความต่อเนื่องของนโยบายและอันดับของประเทศที่มีความโปร่งใสมากที่สุด

วัตถุประสงค์ในการศึกษา 1) เศรษฐกิจการเมืองกับการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันในสมัยนายกรัฐมนตรี ลี กวนยิว, โก๊ะ จ๊กตง และลี เซียนลุง และ 2) ผลของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจการเมืองกับการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน โดยระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพแนวพรรณนา คือ

การรวบรวมเอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นการสำรวจเอกสารเพื่อแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันและการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ในการตรวจสอบข้อมูลเชิงคุณภาพผู้วิจัยใช้หลักการสามเส้าโดยใช้วิธีการตรวจสอบความถูกต้องโดยการเปรียบเทียบจากหลายแหล่งข้อมูล และใช้การวิเคราะห์ตาม 1) กรอบแนวคิดเศรษฐศาสตร์การเมือง ภายใต้ฐานของวิธีวิทยาแบบการวิเคราะห์และตีความผ่านบริบททางสังคม ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ถึงสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในสังคมแบบองค์รวมที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลาในเชิงประวัติศาสตร์ เพื่อชี้ให้เห็นว่า เงื่อนไขทางเศรษฐกิจการเมืองมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างและกลไกในการต้านทานการทุจริตคอร์รัปชันที่เปลี่ยนแปลงไป 2) ทฤษฎีตัวการ-ตัวแทน (Principal-Agent Theory) เพื่อชี้ถึงความสัมพันธ์ในการควบคุมการดำเนินการต่าง ๆ ของตัวการ-ตัวแทน เมื่อพิจารณาจากทฤษฎีตัวการ-ตัวแทน ที่พัฒนาโดย Klitgaard (1991) และ Rose-Ackerman (1999) ที่อธิบายและตีความปรากฏการณ์โดยมุ่งไปที่ความสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแสดงคือ ตัวการและตัวแทน ที่หากพิจารณาจากทฤษฎีที่ว่าด้วยการทุจริตคอร์รัปชัน ตัวการคือผู้ที่ให้ความสำคัญกับความซื่อสัตย์สุจริต ดำเนินการต่างเพื่อเสริมสร้างจริยธรรมในด้านนี้ ทั้งการตั้งองค์กรหรือกลไกเพื่อทำให้ระบบและผู้แทนไม่มีการทุจริต และ 3) ทฤษฎีเชิงสถาบัน (Institutional Theory) เพื่อชี้ให้เห็นว่าองค์กรคือที่ที่การทุจริตคอร์รัปชันเกิด การทำให้การทุจริตคอร์รัปชันเกิดน้อยที่สุดคือ ปรับสภาพแวดล้อมและเงื่อนไขของการทำงานให้ไม่เอื้อต่อการกระทำดังกล่าว นั่นคือ การสร้างกฎหมาย/กฎระเบียบ รวมทั้งการปรับโครงสร้างและกลไกเพื่อการต่อต้านการทุจริต เพื่อให้การดำเนินการสามารถเกิดขึ้นได้จริงและมีประสิทธิภาพ

เศรษฐกิจการเมืองกับการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันในสมัย ลี กวนยิว

ในการสร้างชาติและความเป็นชาติสิงคโปร์ ลี กวนยิว คือผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดจนได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่งสิงคโปร์ กล่าวคือ ในปี ค.ศ. 1954 ลี กวนยิว ได้ตั้งพรรคการเมืองที่ชื่อว่า People's Action Party และในปี ค.ศ. 1959 ก็ได้รับการเลือกตั้งและได้เป็นนายกรัฐมนตรี แต่สถานการณ์ของสิงคโปร์ในเวลานั้นยังไม่มีเอกราช

ที่สมบรูณ์ จนกระทั่งปี ค.ศ. 1965 ลี กวนยิว ได้นำพาสิงคโปร์แยกตัวออกมาจากสหพันธ์มาเลเซียอย่างเป็นทางการ โดยเขาได้เป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศสิงคโปร์ ต่อเนื่องตั้งแต่ปี ค.ศ. 1959 จนถึง ค.ศ. 1990 โดยสามารถนำพาพรรคการเมืองของเขา ชนะการเลือกตั้งได้ถึง 7 สมัยด้วยกัน โดยระบบพรรคการเมืองของประเทศสิงคโปร์เป็นระบบพรรคเด่นพรรคเดียว ระยะเวลาที่ยาวนานในการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ทำให้ลี กวนยิวคือบุคคลที่ยิ่งใหญ่ของสิงคโปร์และมีบทบาทสำคัญในทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องภาษา ทศนคติ แรงบันดาลใจ ความสะอาด คุณค่าในการทำงาน สิ่งแวดล้อม ที่สะอาดบริสุทธิ์ ฯลฯ

ระบบการเมืองในประเทศสิงคโปร์ เป็นระบบรัฐสภาที่มีลักษณะกึ่งอำนาจนิยม นั่นเพราะลี กวนยิวเชื่อว่า ประเทศต่าง ๆ ในเอเชียจะต้องหารูปแบบการปกครองที่เหมาะสมกับตัวเอง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและเป็นการสร้างโอกาสให้ตนเองให้มากที่สุด เมื่อประเทศต่าง ๆ มีวิถีทางของตนเอง ก็จะสามารถพัฒนา สร้างความมั่งคั่ง และปรับสิ่งต่าง ๆ จนสามารถประสบความสำเร็จได้ในด้านการปกครอง ประเทศ เขาเชื่อว่า ประเทศสิงคโปร์ต้องการผู้นำที่มีความเข้มแข็งเพื่อสร้างเสถียรภาพทางการเมืองและสังคม และพร้อมตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาเพื่อเดินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ลักษณะโครงสร้างการเมืองการปกครองเช่นนี้ทำให้เกิดเสถียรภาพทางการเมืองและความต่อเนื่องของนโยบาย โดยเฉพาะการที่ ลี กวนยิว กำหนดเป้าหมายในการนำพาประเทศสิงคโปร์ให้พ้นจากการเป็นประเทศโลกที่สาม ด้วยการสร้างสิงคโปร์ให้เป็นประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจโดยเน้นการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมและการบริการ มีสภาพแวดล้อมที่ดี และผู้คนมีชีวิตที่มีคุณภาพ สิ่งเหล่านี้ถูกสร้างด้วยวิสัยทัศน์ที่ก้าวไกล และให้ความสำคัญในทุก ๆ จุดตั้งแต่เรื่องระดับประเทศจนถึงระดับครัวเรือน

ในด้านเศรษฐกิจและสังคม นับตั้งแต่สิงคโปร์ยังอยู่ภายใต้การเป็นอาณานิคม จนกระทั่งแยกตัวออกมามีเอกราชอย่างสมบูรณ์ ถือได้ว่าเป็นประเทศด้อยพัฒนา ที่ขาดแคลนการจ้างงาน สาธารณูปโภคพื้นฐาน ที่อยู่อาศัย รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติ

แต่ด้วยวิสัยทัศน์ที่กำหนดเอาไว้อย่างชัดเจนและความมุ่งมั่นในการบริหารจัดการเพื่อแก้ปัญหาทั้งหมดและการยกระดับประเทศเพื่อก้าวไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ดังที่ ลี กวนยิว ได้กำหนดเป้าหมายประเทศสิงคโปร์เอาไว้ว่าจะต้องก้าวสู่การเป็นประเทศโลกที่หนึ่ง และดังที่ปรากฏในหนังสือที่เขาเขียนที่ชื่อว่า *From Third World to Third World* ซึ่งเขาก็สามารถนำพาประเทศสิงคโปร์ก้าวสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วได้จริง ด้วย 1) การพัฒนาการศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งเขามองว่าเป็นเงื่อนไขหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพและความสามารถของผู้คน เพราะคุณภาพของผู้คนจะเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต 2) การคัดเลือกผู้นำที่เก่งที่สุดและมีความสามารถ และบุคลากรที่มีความสามารถในการนำนโยบายไปปฏิบัติ มุ่งมั่นในการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในชีวิตที่ต้องการ รวมทั้งผ่านค่านีที่มีความสามารถและกล้าที่จะคัดค้านเพื่อทำให้นโยบายของรัฐบาลดีขึ้น สิ่งหนึ่งที่น่าสนใจ คือ การขึ้นเงินเดือนรัฐมนตรีให้สูงขึ้น เพื่อให้รัฐบาลเป็นรัฐบาลที่มั่นคงและเที่ยงตรง ขณะเดียวกัน เพื่อให้รัฐบาลและข้าราชการสามารถแข่งขันกับภาคเอกชนได้ มิเช่นนั้นคนและงานที่รัฐบาลจะได้ก็จะไม่สามารถสู้กับภาคเอกชนได้อีกทั้งยังนำไปสู่ปัญหาการคอร์รัปชั่นที่ไม่สิ้นสุดอีกด้วย และ 3) การดึงดูดคนที่มีความสามารถจากต่างประเทศ เพราะการที่ประเทศจะต้องพึ่งพาคนกลุ่มเล็ก ๆ ในการขับเคลื่อนประเทศ คนกลุ่มนั้นจะต้องมีศักยภาพและพรสวรรค์มากเพียงพอ การที่จะยกระดับความรู้ความสามารถต่าง ๆ ได้ ต้องอาศัยคนที่มีความรู้ความสามารถจากต่างประเทศมาช่วยกันขับเคลื่อนประเทศสิงคโปร์ (Liu Hong and Zhang Huimei, cited in Chen Ning Yang, Gungwu Wang and Ying-shih Yu, 2016, pp 98-101) นอกจากนี้ ภาครัฐได้แก้ไขปัญหาค่าไม่เท่าเทียมด้านรายได้และทรัพยากรของคนภายในประเทศในหลายโครงการ เช่น โครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยของภาครัฐ ที่สร้างที่อยู่อาศัยแก่พลเมืองที่มีรายได้ต่ำให้มีที่อยู่อาศัย หรือโครงการทางด้านสาธารณสุขที่ภาครัฐส่งเสริมด้านงบประมาณโครงการด้านสาธารณสุขและอนามัยเจริญพันธุ์ของเด็กภายในประเทศ ซึ่งผลของการพัฒนานี้ สามารถสะท้อนให้เห็นได้จากสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไปในประเทศสิงคโปร์ตั้งแต่เมื่อปี ค.ศ. 1989

ที่มีมากถึงร้อยละ 6.0 เมื่อเทียบกับประเทศในภูมิภาคเดียวกัน (Tremewan, 1994, 147; Hill & Fee, 1995, 116-119)

Woo (2016, 27-28, 55-56) ชี้ให้เห็นว่า ประเทศสิงคโปร์มีการพัฒนาโครงสร้างเศรษฐกิจมาตั้งแต่ช่วงทศวรรษที่ 1960 ก่อนจะขยายและเติบโตขึ้นอย่างชัดเจนในช่วงทศวรรษที่ 1970 และมีบทบาทในระดับระหว่างประเทศมากขึ้นเรื่อย ๆ ในทศวรรษถัดมา การพัฒนาและปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจเป็นการใช้นโยบายทางการเงินการธนาคาร ควบคู่กับการส่งเสริมนโยบายทางการพัฒนา และนโยบายทางการสร้างเสริมเสถียรภาพในสังคมที่ครอบคลุมถึงการพัฒนามาตรการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันภายในประเทศ ฉะนั้น ภายใต้อิทธิพลแนวคิด วิสัยทัศน์ บุคลิกภาพและความมุ่งมั่นของลี กวนยิว สิงคโปร์ได้พัฒนาไปในทุกด้าน ผู้คนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ได้รับการศึกษา มีแบบแผนมาตรฐานการใช้ชีวิต เพื่อนำพาประเทศไปสู่ความก้าวหน้า การศึกษามีคุณภาพ เศรษฐกิจเติบโตก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และสามารถการแข่งขันกับต่างประเทศ พลวัตของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจการเมือง จึงมีส่วนสำคัญที่ทำให้ประเทศสิงคโปร์ก้าวขึ้นมา มีบทบาทในฐานะศูนย์กลางทางการเงิน (International Financial Centre: IFC) ในระดับภูมิภาคและมีบทบาททางด้านเศรษฐกิจในระดับโลก

กล่าวสำหรับการทุจริตคอร์รัปชัน นับตั้งแต่สิงคโปร์ยังอยู่ภายใต้ลัทธิจักรวรรดินิยมของอังกฤษ การทุจริตคอร์รัปชันเป็นปัญหาและข้อท้าทายสำคัญหนึ่งที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศเนื่องการถูกมองว่าไม่น่าจะถูกจับและลงโทษได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทุจริตคอร์รัปชันในกลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐ และข้าราชการในระดับต่าง ๆ เช่น เจ้าหน้าที่ของกองกำลังตำรวจสิงคโปร์เข้าไปเกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชัน และรับสินบนและมาจากค่าตอบแทนและค่าจ้างของเจ้าหน้าที่กองกำลังตำรวจอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าประเทศในกลุ่มทวีปยุโรป หรือภาคเอกชนที่เข้ามาทำการค้าภายในประเทศ ทำให้ต้องมีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับการรับสินบนจำนวนมาก หรือแม้แต่การติดสินบนที่เรียกว่า “เงินกาแฟ” (Coffee Money) ที่ปรากฏอยู่ในพฤติกรรมของคนใน

สิงคโปร์เพื่อให้ได้รับบริการจากเจ้าหน้าที่และข้าราชการของรัฐ (ยูทศศักดิ์ คณาสวัสดิ์, 2552; ชัยวัฒน์ ม่านศรีสุข, 2561, 4-24 และ 4-51) แม้รัฐบาลภายใต้ยุคอาณานิคม จะพยายามแก้ไขปัญหานี้ด้วยการตรากฎหมายต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน (the Prevention of Corruption Ordinance: POCO) รวมถึงการจัดตั้งสาขาต่อต้าน การทุจริตคอร์รัปชัน (Anti-Corruption Branch: ACB) เพื่อรับผิดชอบงานต่อต้าน การทุจริตคอร์รัปชันโดยตรง ภายใต้การกำกับของกรมสอบสวนคดีอาญา (Criminal Investigation Department) กองกำลังตำรวจสิงคโปร์ รวมถึงการลงโทษผู้กระทำการ ทุจริตคอร์รัปชัน แต่ด้วยการทำงานที่ไม่ค่อยมีประสิทธิภาพและข้อจำกัดทางด้าน กำลังพล ทรัพยากร รวมถึงความอ่อนแอของข้อกฎหมาย ทำให้การแก้ไขและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในยุคอาณานิคมไม่ประสบความสำเร็จ จำนวนการทุจริตคอร์รัปชัน และการติดสินบนเจ้าหน้าที่รัฐยังคงปรากฏเรื่อยมาจนกระทั่งประเทศ สิงคโปร์ได้รับเอกราช (Singapore Legal Advice, 2018; Ortmann, 2009, 30; Hesse004, 2560; ชัยวัฒน์ ม่านศรีสุข, 2561, 4-24 และ 4-51)

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการเมืองการปกครองประเทศภายหลังการก้าวขึ้นมา ของ ลี กวนยิว เป็นเงื่อนไขสำคัญของการเปลี่ยนแปลงการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ภายในประเทศสิงคโปร์ กล่าวคือ เมื่อลี กวนยิว และพรรคกิจประชา (People's Action Party: PAP) ได้เข้ามาดำรงตำแหน่งฝ่ายบริหารของประเทศ ได้พยายามผลักดันการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันเพื่อให้เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างชาติและพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศด้วยการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างและกลไก อันประกอบด้วย (วิทยากร เชียง กูล, 2551; ยูทศศักดิ์ คณาสวัสดิ์, 2552; และสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภา ผู้แทนราษฎร, 2559, 4)

1) การพัฒนากลไกเชิงกฎหมายและสถาบัน รวมทั้งเพิ่มความยืดหยุ่นของตัว บทกฎหมายเพื่อให้สามารถปรับแก้ได้สะดวกและทันสมัยอยู่เสมอ เช่น การออกพระราชบัญญัติป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน (Prevention of Corruption Act: PCA) ค.ศ. 1960 เนื่องจากโทษในประมวลกฎหมายอาญาก่อนหน้า ทับซ้อนกับโทษ ใน

พระราชบัญญัติดังกล่าว และกำหนดโทษที่รุนแรงน้อยกว่า จึงแก้ไขเพิ่มเติมโทษและเพิ่มขอบเขตอำนาจแก่สำนักงานสอบสวนการกระทำอันเป็นการทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption Practices Investigation Bureau: CPIB) ให้สามารถดำเนินการสืบสวนสอบสวนและดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดฐานทุจริตคอร์รัปชันได้อย่างครอบคลุมและเท่าเทียมกันทั้งเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนทั่วไป โดยการตัดสินลงโทษผู้ต้องหาไม่จำเป็นต้องมีหลักฐานชัดเจน แต่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ต้องหาทำผิดจริง โน้มเอียงไปในทางไม่ซื่อสัตย์ก็มีสิทธิจะลงโทษได้ รวมทั้งหากผู้ต้องหาถูกตัดสินว่าผิดจริง ต้องรับโทษอย่างรุนแรง ทั้งโทษตามกฎหมาย การจ่ายค่าปรับ และการชดใช้ค่าเสียหายเท่ากับจำนวนเงินที่รับมาอีกด้วย (Corrupt Practices Investigation Bureau, 2018; Singapore Legal Advice, 2018; ; Lim, 2018; Seng & Martin, n.d.; วิทยากร เชียงกุล, 2551; ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์, 2552)

2) คณะกรรมการค่าจ้างแห่งชาติ (National Wages Council) เป็นอีกกลไกที่ลี กวน ยิว ได้พัฒนาและจัดตั้งขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1972 เพื่อทำหน้าที่ในการพิจารณามาตรการการเพิ่มเงินเดือนและค่าจ้างสำหรับคณะรัฐมนตรี เจ้าหน้าที่ระดับสูงและระดับล่าง โดยพยายามลดช่องว่างระหว่างเงินเดือนค่าจ้างของข้าราชการและฝ่ายบริหารของภาครัฐกับภาคเอกชน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ที่อาจเป็นแรงจูงใจให้เจ้าหน้าที่ภาครัฐแสวงหาผลประโยชน์จากการทุจริตคอร์รัปชัน อย่างไรก็ตาม Tanzi (1997) ชี้ว่า การเพิ่มเงินเดือนแก่เจ้าหน้าที่รัฐของสิงคโปร์เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน ไม่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันทั้งระบบ และยังได้กลายเป็นวาทกรรมที่ถูกนำไปอ้างเพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับกลุ่มข้าราชการในสังคมอื่น ๆ ด้วย ซึ่งแท้จริงประเทศสิงคโปร์มีการเพิ่มเงินเดือนให้สูงขึ้น พร้อมทั้งพัฒนากลไกและระบบเพื่อป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน อื่น ๆ ร่วมด้วย

3) การปฏิรูปองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเฉพาะหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการอนุญาต การเก็บภาษี ค่าปรับ และ

ให้บริการทางสาธารณะแก่ประชาชน เช่น กรมศุลกากร กรมตรวจคนเข้าเมือง กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต กรมตำรวจ เป็นต้น การปฏิรูปองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ทำให้เกิดการตรวจสอบและควบคุมการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อลดโอกาสและความเสี่ยงของเจ้าหน้าที่รัฐที่อาจนำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชันได้ รวมทั้งการออกแบบระบบราชการที่ไม่ซับซ้อนและสามารถตรวจสอบได้ง่าย สอดคล้องกับขนาดของประเทศ การให้สิทธิแก่ประชาชนสามารถตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันได้ แม้ระบอบการปกครองของประเทศสิงคโปร์จะมีลักษณะเป็นเผด็จการอำนาจนิยม จากบทบาทการใช้อำนาจและการสืบทอดอำนาจของผู้นำประเทศ รัฐบาล และพรรคกิจประชาภิัตตาม

4) การสร้างเสริมสำนึกของคนภายในประเทศเกี่ยวกับปัญหาหรือโทษของการทุจริตคอร์รัปชัน ด้วยการค่อย ๆ ปรับเปลี่ยนโครงสร้างความคิดความเชื่อและวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับการใช้ชีวิตผ่านสถาบันการศึกษา มีการจัดทำนโยบายการศึกษาแห่งชาติ 10 ปี ที่มีเป้าหมายให้ประชาชนคนรุ่นใหม่ของประเทศมีความรู้และความคิดในเรื่องการพัฒนา ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยไม่แบ่งแยกเชื้อชาติ ชาติ ใต้หลักการพื้นฐาน 4 ประการ คือ 1) นักเรียนของสิงคโปร์จะต้องมีความรู้สึกถึงการมีรากฐานเดียวกัน และเป็นส่วนหนึ่งของชาติ โดยไม่ดูถูกเหยียดหยามประเทศอื่น และไม่อายุที่จะประกาศว่าตนเป็นชาวสิงคโปร์ 2) ชาวสิงคโปร์รุ่นใหม่ทุกคนจำเป็นต้องรู้เรื่องราวความเป็นมาของประเทศสิงคโปร์ เช่น ประวัติความเป็นมาของสิงคโปร์ กลุ่มเชื้อชาติต่าง ๆ ในสิงคโปร์ ภาษา วัฒนธรรมและศาสนา 3) ชาวสิงคโปร์ต้องเข้าใจความเป็นสิงคโปร์ คือ ต้องเข้าใจถึงความท้าทายของประเทศ จุดอ่อนของประเทศ และอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอดีตและอนาคต เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างเป็นทางการหนึ่งเดียว และสามารถฝ่าฟันอุปสรรคในอนาคตได้ และ 4) ชาวสิงคโปร์รุ่นใหม่จะต้องถูกปลูกฝังความคิดเรื่องความเชื่อมั่นในคุณงามความดีของสังคม และความเท่าเทียมกันของคนในสังคม (วิทยากร เชียงกูล, 2551; ปาลิดา พุทธประเสริฐ, 2558)

หลักการข้างต้นที่ดำเนินไปในช่วงเวลาของการสร้างชาติ ได้กลายเป็นรากฐานสำคัญของการปลูกฝังสำนึกความเป็นพลเมืองที่ดี และความพร้อมเพรียงในการ

ปกป้องผลประโยชน์ของชาติร่วมกันตามความต้องการของรัฐ จนกลายเป็นความไว้วางใจในทางสังคม และช่วยส่งเสริมการต่อต้านและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในสังคม ที่สำคัญคือการทำให้นักในสังคมเข้าใจว่าการทุจริตคอร์รัปชันเป็นกิจกรรมที่ “มีผลตอบแทนต่ำ-มีความเสี่ยงสูง” ดังนั้น สถาบันการศึกษาจึงเป็นอีกหนึ่งกลไกที่ช่วยส่งเสริมการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมสิงคโปร์ (Uslaner, 2008, 211-212; Ortmann, 2009, 30; วิทยากร เชียงกูล, 2551; ปาลิตา พุทธประเสริฐ, 2558; ชัยวัฒน์ ม่านศรีสุข, 2561, 4-51)

Uslaner (2008, 212) ชี้ให้เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจร่วมกับการลดปัญหาการกระจายความมั่งคั่งที่ไม่เท่าเทียม (unequal distribution of wealth) ทำให้โครงการหรือมาตรการการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันของ ลี กวนยิว สามารถดึงดูดการมีส่วนร่วมจากประชาชนและผู้คนกลุ่มต่าง ๆ ภายในสังคมได้

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจการเมือง และกลไกกระบวนการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันในช่วง ลี กวนยิว มีส่วนทำให้เจ้าหน้าที่รัฐทั้งระดับล่างและระดับสูงถูกดำเนินคดีในข้อหาการทุจริตคอร์รัปชันจำนวนมาก และในปี 1989 ได้มีการตั้งคณะกรรมการประเมินข้อร้องเรียน (A Complaints Evaluation Committee) เพื่อประเมินข้อร้องเรียนเรื่องการทุจริตและดำเนินการติดตามผลการดำเนินการเรื่องการทุจริตคอร์รัปชัน และได้มีการตราพระราชบัญญัติการทุจริต (การริบทรัพย์) ฉบับใหม่ ทำให้รัฐบาลสามารถยึดผลประโยชน์ที่ได้จากการทุจริตคอร์รัปชันได้

การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันในช่วงนายกรัฐมนตรี โก๊ะ จ๊กตง และลี เซียนลุง

การลงจากตำแหน่งของ ลี กวนยิว ในปี ค.ศ. 1990 และการขึ้นสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนที่สองของประเทศของโก๊ะ จ๊กตง (Goh Chok Tong) (ดำรงตำแหน่ง ค.ศ. 1990-2004) ในฐานะผู้นำรุ่นใหม่ (New Guards) เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน ค.ศ. 1990 ถือเป็นอีกหนึ่งจุดเปลี่ยนของการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของประเทศสิงคโปร์ อย่างไรก็ตาม ลี กวนยิว ก็ยังคงมีบทบาทในฐานะรัฐมนตรีอาวุโส (senior minister)

ในคณะรัฐมนตรีของ โกะะ จักตง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของผู้นำกลุ่มเก่าที่ยังคงมีอยู่ในรัฐบาลรุ่นใหม่

โกะะ จักตง ได้สืบทอดนโยบายระดับชาติของลี กวนยิว โดยมีการปรับให้เข้ากับเงื่อนไขและความท้าทายใหม่ โดยโกะะ จักตง ได้พยายามพัฒนาศักยภาพของประเทศ สิงคโปร์ให้ก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สิงคโปร์เป็นประเทศอันดับหนึ่งทางเศรษฐกิจในระดับโลก ประเทศสิงคโปร์ให้ความสำคัญกับการลงทุนใน “คน” หรือทรัพยากรมนุษย์อย่างมาก เนื่องด้วยอิทธิพลทางความคิดจากลี กวนยิว ที่มองว่า การขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวหน้า ประเทศชาติต้องการคนเก่งที่มีความรู้ความสามารถและทุ่มเทเพื่อประเทศ แต่เนื่องจากอัตราการเกิดในประเทศที่ต่ำ แม้รัฐบาลจะมีนโยบายจูงใจ/ส่งเสริมการมีลูก แต่ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จ ทำให้ความต่อเนื่องของคนที่มีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องเสริมสร้างความเข้มแข็งจากคนที่มีความรู้ความสามารถจากต่างประเทศ อันนำไปสู่การกำหนดนโยบายเพื่อสรรหาและดึงดูดบุคคลต่างชาติที่มีพรสวรรค์ (Foreign Talent Policy) โดยบุคคลจากต่างประเทศที่กำหนดเอาไว้มีสามระดับคือ ระดับสูงสุด/บนสุด คือ ผู้บริหารระดับสูง นักวิชาการ นักวิทยาศาสตร์ ศิลปิน กลุ่มที่สองคือ ระดับเชี่ยวชาญ เช่น เชี่ยวชาญด้าน IT ครู ผู้บริหาร และสุดท้ายคือ แรงงานที่มีทักษะ สิ่งนี้จึงนำไปสู่การย้ายถิ่นฐานที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะชาวต่างชาติที่ได้ค่อย ๆ เข้ามาและได้รับสัญชาติสิงคโปร์และกลายเป็นผู้อยู่อาศัยถาวร

ในด้านเศรษฐกิจ โกะะ จักตง พยายามขับเคลื่อนเศรษฐกิจผ่านอุตสาหกรรมเทคโนโลยีเพื่อนำพาเศรษฐกิจของประเทศไปสู่เศรษฐกิจฐานความรู้ ส่งเสริมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ สนับสนุนเงินลงทุนจำนวนมากในการพัฒนาเทคโนโลยีด้านการเงิน เทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นวัตกรรมทางธุรกิจ และทรัพยากรบุคคล รัฐบาลให้ความสำคัญกับการผลิตกำลังคนจากภายในประเทศ การดึงดูดคนที่มีความรู้ความสามารถ ผ่านนโยบายด้านภาษี ได้ถูกกำหนดขึ้น โดยรัฐบาลลดหย่อนภาษีค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงานและการอบรม เพื่อให้

การดึงดูดคนที่มีศักยภาพเกิดขึ้นได้จริงในทางปฏิบัติ

ในด้านการศึกษา โกะะ จิกตงให้ความสำคัญกับการศึกษาอย่างมากและต่อเนื่องจากสมัยลี กวนยิว โดยเขาได้ขยายการศึกษาระดับโพลีเทคนิค ขยายการให้การสนับสนุนสถาบันการศึกษาในกลุ่มเทคนิคเพื่อให้นักเรียนสามารถไปศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ การให้ทุนสถาบันการศึกษาและนักเรียนนักศึกษาที่เรียนเก่ง ดึงดูดคนที่มีความรู้ความสามารถ มีศักยภาพเข้ามาเรียนและทำงาน โดยรัฐบาลให้ทุนการศึกษากับนักเรียนที่มีศักยภาพโดดเด่น และเมื่อทำการสำรวจก็พบว่า ทุนที่ให้กับนักเรียนและกำหนดเงื่อนไขว่าจะต้องทำงานในสิงคโปร์หลังจากจบการศึกษาเป็นเวลาหกปี ปรากฏว่าผู้ที่ได้รับทุนจำนวนมากได้กลายเป็นผู้อยู่อาศัยถาวรในประเทศสิงคโปร์

รัฐบาลชุดนี้ยังดำเนินนโยบายอย่างต่อเนื่องในจ่ายเงินเดือนให้กับข้าราชการและนักการเมืองในระดับสูง ด้วยเงื่อนไขของการให้ความสำคัญกับคุณสมบัติ ความรู้ความสามารถ และศักยภาพในการร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนประเทศ และสิ่งนี้ก็เป็นหนึ่งในเงื่อนไขที่จูงใจให้คนทำงานโดยไม่คอร์รัปชั่น (Liu Hong and Zhang Huimei, cited in Chen Ning Yang, Gungwu Wang and Ying-shih Yu, 2016, p 103)

สำหรับการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชั่น ยังคงใช้กลไกเชิงสถาบันอย่างสำนักงานสอบสวนการกระทำอันเป็นการทุจริตคอร์รัปชั่น (CPIB) และกลไกเชิงกฎหมายอย่างพระราชบัญญัติป้องกันการทุจริตคอร์รัปชั่น (PCA) เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อน อย่างไรก็ตาม รัฐบาลชุดนี้ต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่จากบริษัทที่เปลี่ยนแปลงไปโดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงของตลาดโลก และการทุจริตคอร์รัปชั่นที่มีลักษณะข้ามชาติและข้ามรัฐมากขึ้น อันส่งผลให้บริษัท ภาคเอกชน รวมถึงกิจการของรัฐจำนวนมากได้รับผลกระทบจากการทุจริตคอร์รัปชั่นและการติดสินบนระหว่างประเทศจำนวนมาก โดยในช่วงค.ศ. 1990-2000 ได้มีการสำรวจบริษัทภายในประเทศสิงคโปร์ และประเทศที่มีบทบาททางด้านเศรษฐกิจที่สำคัญอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบ

ทางธุรกิจจากการที่มีบริษัทคู่แข่งทำการจ่ายสินบน (bribe) ซึ่งผลการสำรวจพบว่า บริษัทจากสิงคโปร์มากกว่าครึ่งหนึ่งชี้ว่า บริษัทของตนเองต้องสูญเสียผลประโยชน์ทาง ธุรกิจระหว่างประเทศ จากการที่บริษัทคู่แข่งทำการจ่ายสินบน ทำให้ประสิทธิภาพในการแข่งขันของบริษัทจากสิงคโปร์ต้องลดลงตามไป (Bray, 2004, p. 316)

ในปี ค.ศ. 1996 รัฐบาลสิงคโปร์ได้สั่งห้ามและระงับบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ จำนวน 5 บริษัท ประกอบด้วย Marubeni และ Tomen ของประเทศญี่ปุ่น BICC ของประเทศอังกฤษ Siemens ของประเทศเยอรมัน และ Pirelli ของประเทศอิตาลี (Italy) เนื่องจากบริษัทเหล่านี้มีความเชื่อมโยงกับอดีตรองประธานบริหารของคณะกรรมการสาธารณูปโภคของรัฐ (Public Utilities Board: PUB) อย่าง นาย Choy Hon Tim ที่ได้ถูกดำเนินคดีก่อนหน้านี้ในข้อหาความผิดทางอาญาและรับสินบน คิดมูลค่ารวมเป็น 9.82 ล้านดอลลาร์สหรัฐตั้งแต่ปี ค.ศ. 1979 จึงเป็นผลทำให้รัฐบาลจำเป็นต้องมีการสั่งห้ามบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ทั้งห้าบริษัทดำเนินธุรกิจและกิจกรรมทาง เศรษฐกิจในประเทศสิงคโปร์ เพื่อลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันและผลกระทบต่อ ภาพรวมทางเศรษฐกิจของประเทศ (Bray, 2005, 121) นอกจากนี้ ในปี ค.ศ. 2005 โกะะ จักตง ยังมีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้เกิดการจัดประชุมว่าด้วยการป้องกัน และต่อต้านการทุจริตในภูมิภาคอาเซียน ครั้งที่หนึ่ง (SEA-PAC: 1th Annual Meeting of Parties to the Memorandum of Understanding on Prevention and Combating Corruption) ณ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ เพื่อหารือแนวทางการ ดำเนินการตามกรอบความร่วมมือของบันทึกความเข้าใจระหว่างกันว่าด้วยการป้องกัน และต่อต้านการทุจริตในภูมิภาคอาเซียน รวมถึงความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ในการ ประสานงานคดีทุจริต ตลอดจนผลักดันให้กลุ่มความร่วมมือต่อต้านการทุจริตอาเซียน นี้เป็นที่รู้จัก และยอมรับในเวทีความร่วมมือระหว่างประเทศมากขึ้น (ไชคสุข กรกิตติ ชัย, 2559, หน้า 5-6)

ความพยายามในการปราบปรามและต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันภายใต้ การนำของ โกะะ จักตง ทำให้ประเทศสิงคโปร์ยังคงเป็นประเทศที่ได้รับการจัดอันดับ

ในฐานะประเทศที่มีความโปร่งใส และมีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันอันดับต้น ๆ ของโลก อันส่งผลต่อศักยภาพของประเทศในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

เมื่อตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเปลี่ยนผ่านมาสู่ ลี เซียนลุง ซึ่งเป็นคนรุ่นใหม่ของพรรคกิจประชา (PAP) ในปี 2004 บริบทที่เปลี่ยนแปลงไปในช่วงที่ ลี เซียนลุง ก้าวขึ้นสู่อำนาจ เป็นเสมือนทางแยกที่ต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางในการขับเคลื่อนประเทศใหม่ นั่นเพราะความท้าทายใหม่ได้เพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์การเมืองโลก ปัญหาการก่อการร้าย การก้าวสู่โลกที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของรุ่นคนที่เป็นรุ่นที่เติบโตในช่วงหลังจากสิงคโปร์ประกาศอิสรภาพ การขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมาย จึงมีเงื่อนไขและการกำหนดแนวทางในการเดินทางที่ต่างกันออกไป (Prime Minister's Office, 2004)

ในทางการเมืองรัฐบาลของ ลี เซียนลุง ยังคงเป็นรัฐบาลที่ไม่ได้มีความเป็นประชาธิปไตยเช่นเดียวกับที่ผ่านมา แม้จะมีการเลือกตั้ง แต่ก็มีกรอบจำกัดการแข่งขัน หรือสิทธิในการลงสมัครรับเลือกตั้งของคู่แข่งทางการเมือง ดังจะเห็นได้ชัดจากการเลือกตั้งเมื่อปี 2020 นักเคลื่อนไหวทางการเมืองก็ถูกปราบปราม เสรีภาพของประชาชนในการแสดงความคิดเห็นได้แยงก็ถูกจำกัด รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นในสื่อออนไลน์ก็ถูกจำกัด และปราบปราม ฉะนั้นในทางการเมือง ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของ ลี เซียนลุง ก็ยังคงเป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญและมีอำนาจค่อนข้างเด็ดขาดในการดำเนินการต่าง ๆ ตามแนวทางและนโยบายที่ได้ถูกวางเอาไว้ตั้งแต่สมัย ลี กวนยิว

ในด้านการพัฒนาคน ลี เซียนลุง ยังคงเน้นการพัฒนาศักยภาพของคนในประเทศอย่างต่อเนื่องผ่านการศึกษ เพราะเขาเชื่อว่า ความรู้จะช่วยให้ทำงานหาเลี้ยงชีพได้ และยังช่วยพัฒนายกระดับจนกระทั่งค้นพบจุดแข็งและบรรลุศักยภาพได้ ดังปรากฏคะแนนของประเทศสิงคโปร์จากดัชนีการพัฒนามนุษย์ (HDI) ในปี 2020 ที่อยู่ที่ 0.938 ซึ่งเป็นคะแนนของประเทศที่มีการพัฒนามนุษย์ที่สูงมาก ซึ่งหากย้อน

กลับไปเมื่อปี 1990 จนกระทั่งปี 2019 ค่าดัชนีการพัฒนามนุษย์ของสิงคโปร์ได้เพิ่มขึ้นจาก 0.721 เป็น 0.938 คือ เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 30.1 อย่างไรก็ตาม คงไม่สามารถบอกได้ว่าค่าคะแนนที่มากจะหมายถึงความเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะรายได้ ที่พบว่าประเทศสิงคโปร์เป็นหนึ่งในประเทศที่มีช่องว่างของรายได้สูง ซึ่งสิ่งนี้เองเป็นข้อท้าทายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาต่อไป (UNDP, 2020)

ในด้านเศรษฐกิจ สี เซียนลุง ให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจฐานความรู้ เพราะเป็นสิ่งที่จะทำให้ประเทศสิงคโปร์มีความแตกต่าง ดึงดูด และก้าวขึ้นเพื่อแข่งขันบนเวทีเศรษฐกิจโลกได้ ในส่วนของกลยุทธ์ทางเศรษฐกิจ ได้ให้ความสำคัญกับการสร้างความสัมพันธ์กับภายนอกประเทศ การปกป้องผลประโยชน์ของประเทศ พร้อมกันนั้นก็สร้างงาน สร้างเศรษฐกิจ อันจะช่วยให้ค่าจ้างและรายได้เพิ่มขึ้น แต่เขาก็พร้อมที่จะปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่มีการแข่งขันสูง ความท้าทายโดยเฉพาะจากประเทศจีนและอินเดีย เพื่อให้ประเทศสิงคโปร์เติบโตและแข่งขันได้ (Lee, 2003)

สำหรับนโยบายและมาตรการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ก็เช่นเดียวกับนายกรัฐมนตรีก่อนหน้านี้ทั้งสองคน คือ เอาจริงเอาจังในการป้องกัน ปราบปราม และต่อต้าน การทุจริตคอร์รัปชันในรูปแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป การทุจริตคอร์รัปชันก็เปลี่ยนรูปแบบไป มีความซับซ้อนมากขึ้น โดยในปี 2015 ได้มีการจำนวนเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสอบสวนการกระทำอันเป็นการทุจริตคอร์รัปชันได้เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 20 เพื่อรับมือกับความซับซ้อนของการทุจริตคอร์รัปชันที่มีลักษณะข้ามชาติและการกระทำการทุจริตคอร์รัปชันผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต มีการจัดตั้งศูนย์แจ้งการทุจริตคอร์รัปชัน (one stop service) เพื่อให้ประชาชนสามารถแจ้งการกระทำผิดได้เพิ่มเติมอีกหนึ่งช่องทาง รวมถึงมีการปรับปรุงข้อกำหนดของการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ และการดำเนินโครงการของภาครัฐต่าง ๆ การดำเนินการเช่นนี้ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (CPI) ของประเทศสิงคโปร์ในปี 2014 ที่ตกลงมาจากปีก่อนหน้า รวมถึงมีการทุจริตคอร์รัปชันในกลุ่มเจ้าหน้าที่ของ

รัฐระดับสูง อย่างกรณีคดีของนาย Peter Lim Sin Pang อดีตผู้บัญชาการกองกำลังป้องกันพลเรือนของสิงคโปร์ (the Singapore Civil Defence Force: SCDF) จากความผิดข้อหาที่มีความสัมพันธ์กับผู้บริหารหญิงจากบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง เพื่อแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ในการทำธุรกิจ หรือกรณีนาย James Lim Liong Ghee อดีตลูกจ้างของสนามบินนานาชาติสิงคโปร์ และนาย Ng Soon Weng ผู้อำนวยการบริษัท ไอที First Tel Tech ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและการปลอมแปลงเอกสารประกวดราคา รวมถึงกระแสของความไม่เห็นด้วยและการต่อต้านจากประชาชนต่อการใช้อำนาจของ ลี เซียนลุง เมื่อครั้งการประชุมประท้วงเมื่อเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2017 เพื่อเรียกร้องการตรวจสอบต่อการใช้อำนาจโดยมิชอบของ ลี เซียนลุง ต่อพี่น้องในตระกูลของตนเอง หลังมีความเห็นไม่ลงรอยกันเรื่องการจัดการทรัพย์สินและบ้านของ ลี กวนยิว บิดาที่ถึงแก่อสัญกรรมในปี ค.ศ. 2015 (Ang, 2019; China Radio International, 2558; กรุงเทพธุรกิจออนไลน์, 2558; กองบรรณาธิการ TCUI, 2560; AEC10news, 2562g; สำนักข่าวอิศรา, 2562)

ผลของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจการเมืองกับการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจการเมืองกับการป้องกันและต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันในสิงคโปร์ ในประเทศสิงคโปร์พบว่า เวลาที่เปลี่ยนแปลงไปการจัดอันดับความโปร่งใสก็มีอันดับที่ดีขึ้น ซึ่งหากเราวิเคราะห์และทำความเข้าใจด้วยทฤษฎีตัวการ-ตัวแสดง และทฤษฎีเชิงสถาบัน จะทำให้เราเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างคนและโครงสร้างภายใต้บริบทที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละช่วงเวลา

สำหรับประเทศสิงคโปร์ นับตั้งแต่ลี กวนยิว ก้าวสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เขาในฐานะผู้นำที่มีบทบาทน่าได้แสดงความมุ่งมั่นในการนำพาประเทศสิงคโปร์ให้พ้นจากความยากจน การเป็นประเทศด้อยพัฒนา และการทุจริตคอร์รัปชันที่มีอยู่มาก เนื่องจากผู้คนไม่ได้เกรงกลัวกับการทำผิดและการลงโทษ ลี กวนยิว จึงได้กำหนดวิสัย

ทัศนคติและเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจน และดำเนินการอย่างรวดเร็ว เต็มขนาด โดยเฉพาะในประเด็นการคอร์รัปชัน เขาเริ่มต้นด้วยตัวเองที่ไม่ทำการทุจริตคอร์รัปชัน และขึ้นเงินเดือนให้ข้าราชการการเมืองและข้าราชการผู้ปฏิบัติงานในนามของรัฐ/รัฐบาล เพื่อให้เงินเดือนมีความพอใจในการปฏิบัติงาน แข่งขันกับภาคเอกชนได้ และสร้างความเชื่อตรงได้ ขณะเดียวกันก็สร้างโครงสร้างที่เอื้อต่อการเอาจริงเอาจังในการจัดการกับการคอร์รัปชัน ตั้งแต่การตั้งองค์กรเพื่อรับผิดชอบการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันโดยตรง การตรากฎหมายเพื่อต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันที่มีความยืดหยุ่นในการปรับใช้แต่จริงจังในการลงโทษและเอาผิด เพื่อให้โครงสร้างและกลไกที่กำหนดขึ้นนี้สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายที่ ลี กวนยิว วางเอาไว้ได้

สิ่งที่เห็นได้ชัดคือ ลี กวนยิว ได้ลงโทษเอาผิดกับรัฐมนตรีหลายคน เพื่อชี้ให้เห็นว่ารัฐมนตรีที่เข้ามาทำหน้าที่ที่ได้รับความไว้วางใจจาก ลี กวนยิว และประชาชน หากได้รับความไว้วางใจให้เข้ามาทำหน้าที่เป็นตัวแทนและได้เงินเดือนสูงซึ่งเป็นเงินภาษีจากประชาชนแล้ว แต่ยังทำการทุจริตคอร์รัปชัน ก็จะต้องถูกลงโทษอย่างเด็ดขาด โดยไม่ไว้หน้าหรือให้ความช่วยเหลือ เพื่อให้เห็นว่าการกระทำเช่นนี้หากกระทำแล้วจะได้รับผลอย่างไร เช่น คดีของนาย Wee Toon Boon อดีตรัฐมนตรีกระทรวงสิ่งแวดล้อมในเวลานั้น ที่ถูกพิพากษาว่ากระทำผิดในการทุจริตคอร์รัปชันเมื่อปี ค.ศ. 1975 หรือในกรณีคดีของ นาย Teh Cheang Wan อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาประเทศ ที่ฆ่าตัวตายเมื่อปี ค.ศ. 1986 ก่อนถูกตั้งข้อหาอย่างเป็นทางการ โดยเขาได้ส่งจดหมายถึง ลี กวนยิว แสดงความรู้สึกผิดต่อสิ่งที่เกิดขึ้น และยอมรับความผิดทั้งหมด ทั้งสองตัวอย่างข้างต้นถือได้ว่ามีนัยสำคัญเชิงสัญลักษณ์ที่เป็นการตอกย้ำถึงความมุ่งมั่นเอาจริงเอาจังและความเป็นกลางในการแก้ไขปัญหาหนี้ของ ลี กวนยิว

นอกจากนี้ ลี กวนยิว ได้ใช้การศึกษาในการปลูกฝังความคิดและทัศนคติกับคนรุ่นใหม่เกี่ยวกับการคอร์รัปชัน เพื่อให้เป้าหมายในการจัดการคอร์รัปชัน ไม่เป็นเพียงนโยบายระยะสั้น หากแต่ต้องฝังลึกในความคิด จิตสำนึกและการกระทำ ว่า การคอร์รัปชัน คือ กิจกรรมที่ผลตอบแทนต่ำกว่าความเสี่ยงสูง อันจะเป็นการยกระดับความ

นำเชื้อถือของประเทศให้สูงขึ้นและสร้างความเชื่อมั่นต่อนักลงทุนในด้านเศรษฐกิจ

เงื่อนไขของสิงคโปร์เมื่อครั้งแยกออกมาจากประเทศมาเลเซีย แม้จะดูง่ายที่ผู้นำจะสามารถวางกติกาใหม่สำหรับสังคมใหม่ได้ แต่ปัญหาฝังลึกในโครงสร้าง สังคม ผู้คน รวมทั้งความคิดและพฤติกรรมก็มีอยู่มากจนกลายเป็นปัญหาใหญ่ที่ยากในการขับเคลื่อนประเทศการกำหนดกลไกและโครงสร้างต่าง ๆ ใหม่ทั้งหมดและดำเนินการด้วยความมุ่งมั่นเอาจริงเอาจังและเด็ดขาด กระตือรือร้น และมีวิสัยทัศน์ของผู้นำ จึงเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จที่เกิดขึ้น

ผลของการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างรวมทั้งกระบวนการกลไกต่าง ๆ เห็นได้ชัดหลังจากที่ ลี กวนยิว ลงจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยสิงคโปร์คือประเทศที่สามารถทำอันดับและคะแนนความโปร่งใสได้ดีกว่ากลุ่มประเทศในเอเชีย และหลายประเทศทั่วโลก (Oehlers, 2005, 151-152; ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์, 2552)

ตารางที่ 1 อันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชั่น ของประเทศสิงคโปร์ ระหว่างปี ค.ศ. 1995-2002

Country	1995	1998	2001	2002
China	40	52	57	59
Hong Kong	17	16	14	14
India	35	66	71	71
Indonesia	41	80	88	96
Malaysia	23	29	36	33
The Philippines	36	55	65	77
Singapore	3	7	4	5
Thailand	34	61	61	64

ที่มา: Transparency International cited in Oehlers, 2005, p. 151.

ตารางที่ 2 อันดับคะแนนแนวโน้มความเสี่ยงของการทุจริตคอร์รัปชันระหว่างปี
ค.ศ. 1995-2001

<i>Country</i>	<i>1995</i>	<i>1996</i>	<i>1997</i>	<i>1998</i>	<i>1999</i>	<i>2000</i>	<i>2001</i>
China	7.30	8.00	8.06	6.97	9.00	9.11	7.88
Hong Kong	2.80	2.79	3.03	2.74	4.06	2.49	3.77
India	7.00	6.86	8.20	7.40	9.17	9.50	9.25
Indonesia	7.30	7.69	8.67	8.95	9.91	9.88	9.67
Malaysia	4.60	5.00	5.80	5.38	7.50	5.50	6.00
Philippines	6.60	6.95	6.50	7.17	6.71	8.67	9.00
Singapore	1.20	1.09	1.05	1.43	1.55	0.71	0.83
Thailand	5.90	6.55	7.49	8.29	7.57	8.20	8.55

ที่มา: Political and Economic Risk Consultancy cited in Oehlers, 2005, p. 151.

เมื่อโกะ จักตง ขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรี บริบททางเศรษฐกิจสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้นโยบายบางอย่างต้องมีการปรับปรุงให้เหมาะสมและทันต่อการเปลี่ยนแปลง แต่ด้วยลี กวนยิว ที่เป็นนายกรัฐมนตรีมานานกว่า 30 ปี ได้วางรากฐานความเป็นสิงคโปร์ทั้งในโครงสร้างและในตัวคน ได้วางยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาวไว้ อีกทั้งยังคงอยู่ในตำแหน่งรัฐมนตรีอาวุโส ส่งผลให้โครงสร้างและแนวทางการบริหารประเทศไม่เปลี่ยนแปลง รวมถึงการให้ความสำคัญกับการจัดการทุจริตคอร์รัปชันให้หมดไป เพราะนี่คือสิ่งที่จะทำให้ประเทศก้าวหน้าและเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วแบบเดียวกับประเทศในโลกตะวันตก ดังจะเห็นได้จากอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันและจำนวนตัวเลขการรายงานการทุจริตทางการเมืองในประเทศสิงคโปร์ระหว่างปี ค.ศ. 1996-2004 (ตามตารางที่ 3 และ 4)

ตารางที่ 3 อันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index: CPI) ระหว่างปีค.ศ. 1995-2005

ปี	อันดับ	คะแนน
1995	3	9.26
1996	7	8.80
1997	9	8.66
1998	7	9.10
1999	7	9.10
2000	6	9.10
2001	4	9.20
2002	5	9.30
2003	5	9.40
2004	5	9.30
2005	5	9.40

ที่มา: ปรับปรุงจาก Transparency International, 1995-2005 cited in Quah, 2006, p. 72.

ตารางที่ 4 ตัวเลขรายงานการทุจริตทางการเมืองในสิงคโปร์ระหว่างปี
ค.ศ. 1996-2004

ปี (ค.ศ.)	จำนวนรายงาน	ร้อยละของกรณีที่เป็นเจ้าหน้าที่ ของกองกำลังตำรวจสิงคโปร์
1996	10	0.12
1997	3	0.04
1998	8	0.10
1999	13	0.16
2000	4	0.05
2001	5	0.06
2002	n.a.	n.a.
2003	5	0.03
2004	3	0.02
รวม	51	0.58

ที่มา: ปรับปรุงจาก the Manpower Department of the Singapore Police Force cited in Quah, 2006, p. 66.

พลวัตของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจการเมืองของประเทศสิงคโปร์มีส่วนสำคัญที่ทำให้ประเทศสิงคโปร์ก้าวขึ้นมาเป็นมหาอำนาจในสถานะศูนย์กลางทางการเงิน (International Financial Centre: IFC) ในระดับภูมิภาคและมีบทบาททางด้านเศรษฐกิจในระดับโลก

เมื่อลี เซียน ลุง ได้ขึ้นสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี บริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะเทคโนโลยีที่เป็นทั้งเงื่อนไขและข้อท้าทายใหม่ทั้งเศรษฐกิจ การลงทุน

สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ทำให้ลี เซียนลุง ยังคงยึดมั่นในแนวทางการสร้างคนสิงคโปร์ที่มีความรักชาติ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ ขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศโลกที่ 1 แต่มีความรวดเร็วในการปรับโครงสร้างกฎหมาย องค์กร สถาบันต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง เพื่อผลประโยชน์ของชาติเป็นที่ตั้ง รวมถึงการป้องกันและการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันที่มีลักษณะข้ามรัฐข้ามชาติและกระทำผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้น ในส่วนนี้ได้มีการเปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแจ้งการกระทำผิดเพิ่มเติมผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตอีกด้วย

แม้การทุจริตคอร์รัปชันยังเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในประเทศสิงคโปร์ แต่ด้วยมาตรการและกลไกในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันของประเทศสิงคโปร์ที่ ลี เซียนลุง ได้สืบทอดเจตนารมณ์จากผู้นำคนก่อน ๆ และพัฒนากลไกต่าง ๆ เพื่อให้เข้ากับสถานการณ์และบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ทำให้อันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (CPI) ของประเทศสิงคโปร์ในปีล่าสุด ค.ศ. 2020 อยู่อันดับที่ 3 มีคะแนนรวม 85 คะแนน ซึ่งถือเป็นอันดับที่สะท้อนให้เห็นถึงความมุ่งมั่นและศักยภาพของการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันที่มีรากฐานการพัฒนามาอย่างยาวนาน และมีการปรับปรุงให้ทันต่อบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ ยังทำให้สิงคโปร์กลายเป็นประเทศที่มีศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันสูงสุดจากรายงานของ World Economic Forum ได้จัดอันดับในปี ค.ศ. 2019 โดยประเทศสิงคโปร์ได้คะแนนสูงถึง 84.8 คะแนน นอกจากนี้ สิงคโปร์ยังเป็นอันดับหนึ่งในอีกสองดัชนีชี้วัดอย่าง อายุและสุขภาพของพลเมือง และตลาดแรงงาน รวมถึงอันดับของศักยภาพด้านระบบการเงิน ประสิทธิภาพของตลาด และเสถียรภาพของเศรษฐกิจมหภาคที่ได้รับคะแนนในอันดับต้น ๆ เช่นเดียวกัน (Schwab and World Economic Forum, 2019, 35)

เห็นได้ชัดเจนว่า ผู้นำประเทศในฐานะที่เป็นตัวแสดงหลักของการเปลี่ยนแปลงมีบทบาทอย่างมากในการสร้างการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะการต่อต้าน

การทุจริตคอร์รัปชันที่เป็นมรดก (legacy) จาก ลี กวนยู ในงานของ Quah (2018) เรื่อง “Why Singapore Works: Five Secrets of Singapore’s Success” ได้ชี้ให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงบริบทเชิงนโยบายของประเทศสิงคโปร์นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1959-2016 แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงในหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นขอบเขตของพื้นที่ประเทศที่มีจำนวนมากขึ้น 137.7 ตารางกิโลเมตร จำนวนประชากรในประเทศเพิ่มขึ้น 4.03 ล้านคน ค่าเฉลี่ยรายได้ต่อหัวประชากร (GDP per Capita) เพิ่มขึ้น 71,857 เหรียญสิงคโปร์ อัตราการว่างงานลดลงร้อยละ 11.9 ทุนสำรองระหว่างประเทศ (Official Foreign Reserves) เพิ่มขึ้น 355,102.9 ล้านเหรียญสิงคโปร์ ประชากรที่อาศัยอยู่ในการเคหะเพิ่มขึ้นร้อยละ 73 รายจ่ายของรัฐบาลด้านการศึกษาเพิ่มขึ้น 12,596.6 ล้านเหรียญสิงคโปร์ และขอบเขตของการทุจริตคอร์รัปชัน (Extent of Corruption) ของประเทศอยู่ในอัตราที่ต่ำในปัจจุบัน ทั้งนี้ Quah ชี้ให้เห็นว่า ความลับที่สำคัญที่สุดสำหรับการพัฒนากระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศสิงคโปร์ คือ การเรียนรู้จากอดีต และประเทศอื่น ๆ เพื่อนำมาทำความเข้าใจสถานการณ์การทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบัน รวมทั้งมรดกทางความคิดและเจตนารมณ์ของการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน และการพัฒนาเศรษฐกิจของ ลี กวนยู ที่อยู่ท่าทีของผู้นำประเทศสิงคโปร์คนปัจจุบันอย่าง ลี เซียนลุง

บทสรุป

จากการศึกษาการป้องกันและการต่อต้านการคอร์รัปชันการคอร์รัปชันในประเทศสิงคโปร์ ผ่านแนวทางการศึกษาแบบเศรษฐศาสตร์การเมืองที่มุ่งเน้นการศึกษาและวิเคราะห์เชิงประวัติศาสตร์ เพื่อทำความเข้าใจบริบททางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ด้วยทฤษฎีตัวการ-ตัวแทน และทฤษฎีสถาบัน พบว่า พลวัตทางเศรษฐกิจ การเมืองที่เปลี่ยนแปลงไปมีผลต่อการการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและกลไกในการป้องกันและต่อต้านการคอร์รัปชัน อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างและการทุจริตคอร์รัปชันที่น้อยลงได้ แต่จะต้องมาพร้อมกับการมีผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ มุ่งมั่นเป็นตัวอย่างในการไม่กระทำการทุจริตคอร์รัปชัน การสร้างแรงจูงใจเพื่อให้การทุจริต

คอร์รัปชันลดน้อยลง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างค่านิยมเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันว่ามีความเสี่ยงสูง จากบทลงโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย การกำหนดคุณสมบัติ ความรู้ความสามารถ และเงินเดือนที่สูงเพื่อทำให้สถานะของผู้ปฏิบัติงานทั้งภาคการเมืองและภาครัฐมีเกียรติ และการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทั้งกฎหมายและองค์กร/สถาบันต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่น สอดรับกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการยกระดับประเทศให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วและโปร่งใส เหมาะแก่การลงทุน การไม่ทุจริตคอร์รัปชัน

เมื่อพิจารณาจากทฤษฎีตัวการ-ตัวแทน จะเห็นได้ว่า ตัวแทนคือข้าราชการและนักการเมืองที่ทำหน้าที่ในการรับใช้ประชาชน แต่หากทำการทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ขัดกับการทำหน้าที่ตัวแทน และขัดกับตัวการหรือก็คือนายกรัฐมนตรีนี่ไม่ยอมรับการทุจริตด้วยการปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่าง รวมทั้งการทำให้ประจักษ์กับทุกคนด้วยการกำหนดวินัยทัศน์ นโยบาย และการวางเป้าหมายประเทศที่จะเป็นประเทศที่ก้าวหน้าและโปร่งใสเพื่อประชาชนทุกคนและประเทศชาติ ความขัดกันนี้แสดงถึงผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกันอย่างเทียบไม่ได้ เพื่อเป็นการเพิ่มโอกาสให้ตนเองได้รับผลประโยชน์ซึ่งคือสิ่งที่ประกาศไว้กับประชาชนและความน่าเชื่อถือที่ตนเองจะได้อตอบแทนกลับมา จึงดำเนินการอย่างจริงจังเด็ดขาดกับตัวแทนที่กระทำการขัดกับผลประโยชน์ดังปรากฏเป็นคดีความมากมาย

สำหรับการเกิดขึ้นของกลไกและโครงสร้างการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันพบว่า เมื่อระบบราชการคือพื้นที่ที่เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน การออกกฎหมาย การตั้งสำนักงานสอบสวนการกระทำอันเป็นการทุจริตคอร์รัปชัน ที่มีการปรับแก้เพื่อให้ทันสมัย มีช่องโหว่น้อยที่สุด เกิดผลในทางปฏิบัติจริงมากที่สุด ร่วมกับการเปิดช่องทางให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการร้องเรียนหากพบเห็นหรือมีข้อมูลการทุจริตคอร์รัปชัน ถือเป็นแนวทางในการทำให้องค์กร/สถาบันไม่กลายเป็นพื้นที่ที่เอื้อ/สนับสนุนต่อการทุจริตคอร์รัปชัน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. 2558. สิงคโปร์ประกาศมาตรการขั้นเด็ดขาดปราบทุจริต หลังเจอเรื่องอื้อฉาวเป็นระลอก. มิถุนายน 2562. <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/628732>.

กองบรรณาธิการ TCIJ. 2560. ร้องปธน.สิงคโปร์ ตั้งทีมสอบสวนนายกฯ ลี เซียนลุง หลังใช้อำนาจโดยมิชอบต่อพี่น้องร่วมตระกูล. มิถุนายน 2562. <https://www.tcijthai.com/news/2017/16/asean/7169>.

ชัยวัฒน์ ม่านศรีสุข. 2561. “นโยบายสาธารณะด้านการต่อต้านการคอร์รัปชันในบริษัทโลก.” ใน เอกสารการสอนชุดวิชานโยบายสาธารณะในบริษัทโลก (หน่วยที่ 4). นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหา-วิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

โจศสุข กรกิตติชัย. 2559. ปัญหาการคอร์รัปชันของกลุ่มประเทศอาเซียน. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

ปาไลดา พุทธประเสริฐ. 2558. ‘การศึกษาสร้างชาติสิงคโปร์’ ประวัติศาสตร์จุดเริ่มความเข้าใจ ‘เศรษฐกิจ-การเมือง’ นำอาเซียน. มีนาคม 2562. <https://www.tcijthai.com/news/2015/29/scoop/2275>.

ยุทธศักดิ์ ฅณาสวัสดิ์. 2552. ปีโอไอ:ทำไมสิงคโปร์แก้ไขปัญหาคอร์รัปชันเป็นผลสำเร็จ?. มีนาคม 2562. <https://mgronline.com/daily/detail/9520000073000>.

วิทยากร เชียงกุล. 2551. ประสบการณ์แก้ไขปัญหาคอร์รัปชันของประเทศสิงคโปร์. ธันวาคม 2561. <https://witayakornclub.wordpress.com/2008/04/20/ประสบการณ์แก้ไขปัญหาคอ/>.

สำนักข่าวอิศรา. 2562. *ส่องคดีทุจริตโลก:อดีต ผอ.สนามบินชางงีสิงคโปร์ รับสินบน แลกปลอมแปลงเอกสารเอื้อ บ.ไอที*. ธันวาคม 2562. <https://www.isranews.org/article/isranews-scoop/83969-changi.html>.

สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. 2559. *สาธารณรัฐสิงคโปร์กับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

China Radio International. 2558. *สิงคโปร์จะเพิ่มกำลังปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน*. มิถุนายน 2562. <http://thai.china.com/news/world/1042/20150114/253992.html>.

Hesse004. 2560. *เปิดโปงไฟล์หน่วยงานต่อต้านคอร์รัปชันทั่วโลก (ตอนที่ 1) : รู้จัก CPIB*. มีนาคม 2562. <https://thaipublica.org/2017/04/hesse004-69/>.

ภาษาต่างประเทศ

Ang, P. (2019, 23 December). *Former Changi Airport unit employee charged after receiving more than \$200,000 in bribes*. Retrieved December 24, 2019, from <https://www.straitstimes.com/singapore/courts-crime/former-changi-airport-employee-charged-after-receiving-more-than-200000-in>.

Bray, J. 2004. "International business attitudes toward corruption." In Transparency International. (ed.). *Global Corruption Report 2004: 316-318*. London: Pluto Press.

Corrupt Practices Investigation Bureau. 2016a. *Organisational Structure*.

March 11. <https://www.cpiib.gov.sg/about-us/our-work/organisational-structure>.

Hill, M. & Fee, L. K. 1995. *The Politics of Nation Building and Citizenship in Singapore*. New York: Routledge.

Klitgaard, Robert. 1991. *Controlling Corruption*. California: University of California Press.

Lambsdorff, J. G. & Taube, M. & Schramm, M. ed. 2005. "The use of intermediaries and other 'alternatives' to bribery." *The New Institutional Economics of Corruption*. 112-137. New York: Routledge.

Lee, Hsien Loong. 2003. *Lee Hsien Loong: Remaking the Singapore Economy*. March 2. <https://www.bis.org/review/r030428d.pdf>

Lim, Vincent. 2018. "An Overview of Singapore's Anti-Corruption Strategy and the Role of the CPIB in Fighting Corruption." *Resource Material Series No.104*. March 2. https://www.unafei.or.jp/publications/pdf/RS_No104/No104_2_COVER.pdf.

Liu Hong and Zhang Huimei. 2016. "Lee Kuan Yew's Thoughts on Talent and Singapore's Development Strategy" In Chen Ning Yang, Gungwu Wang and Ying-shih Yu. *Lee Kuan Yew Through The Eyes Of Chinese Scholars*. 97-115. Singapore : World Scientific.

Oehlers, A. 2005. "Corruption: the peculiarities of Singapore." In Tarling, N. (ed.). *Corruption and Good Governance in Asia*. 149-164. New York: Routledge.

- Ortmann, Stephen. 200). "Singapore: The Politics of Inventing National Identity." *Journal of Current Southeast Asian Affairs* 28(4): 23-46.
- Prime Minister's Office. 2004. *National Rally 2004*. March 2. <https://www.pmo.gov.sg/Newsroom/prime-minister-lee-hsien-loongs-national-day-rally-2004-english>.
- Quah, J. 2006. "Preventing Police Corruption in Singapore: The Role of Recruitment, Training and Socialisation." *Asia Pacific Journal of Public Administration* 28 (1): 59-75.
- Rose-Ackerman, Susan. 1999. *Corruption and Government. Causes, consequences and reform*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Seng, Y. L. and Martin, A. (n.d.). *Anti-Corruption in Singapore*. December 11. <https://globalcompliancenews.com/anti-corruption/anti-corruption-in-singapore/>.
- Singapore Legal Advice. 2018. *All You Need to Know About Corruption in Singapore*. March 11. <https://singaporelegaladvice.com/law-articles/all-you-need-to-know-about-corruption-in-singapore/>.
- Tanzi, V. 1997. "Opportunities and Options for Reform: Comments." In Elliott, K. A. (ed.). *Corruption and the Global Economy*. 163-169. Washington, DC: Institute for International Economics.
- Transparency International. 2020. *Corruption Perceptions Index 2020*. February 12. <https://www.transparency.org/en/cpi/2020>.
- Tremewan, C. 1994. *The Political Economy of Social Control in Singa-*

pore. New York: St. Martin's Press.

UNDP. 2020. *The Next Frontier: Human Development and the Anthropocene*. February 1. http://hdr.undp.org/sites/all/themes/hdr_theme/country-notes/SGP.pdf.

Uslaner, E. M. 2008. "The Easy and Hard Cases: Africa and Singapore and Hong Kong." In *Corruption, Inequality, and the Rule of Law: The Bulging Pocket Makes the Easy Life*. 180-213. New York: Cambridge University Press.

"Why Singapore works: five secrets of Singapore's success Five secrets of Singapore's success." 2018. *Public Administration and Policy*. 21 (1): 5-21.

Woo, J. J. 2016. *Singapore as an International Financial Centre: History, Policy and Politics*. London: Palgrave Macmillan.
